

Ödünç Alınan Sesler Ormanı

Yavuz DEMİRKIRAN

Ödünç Alınan Sesler Ormanı

Yavuz DEMİRKİRAN

Ormanın kalbinde, güneş ışığının yaprakların arasından bal gibi süzüldüğü yerde, Pip adında bir tilki yaşırdı. Kızıl-turuncu tüyleri, parlak kehribar gözleri ve ucu beyaz, kabarık bir kuyruğu vardı. Pip keşfetmeyi çok severdi ve her zaman kırmızı bir meyve tokalı, küçük, örgü yapraklardan bir çantası vardı. Bir sabah, daha önce hiç görmediği bir patika buldu.

Patika, yosunlu taşların arasından fişkıran gizli bir pınara gidiyordu. Su, sıvı cam gibi parlıyor, etrafında minik çiçekler başlarını sallıyordu. Pip yaklaşıp kokladı. Tatlı ve serin kokuyordu. 'Ne tuhaf bir yer,' diye fısıldadı. 'Acaba burayı başka bilen var mı?' Tam o sırada eğrelti otlarının arasında bir hisırtı duydu.

Tavşan Bramble dışarı fırladı; uzun, içi pembe kulakları seğiriyordu. Düğümüne bir papatya sıkıştırılmış mavi bir boyun atkısı vardı. 'Ah! Merhaba, Pip,' dedi. 'Su sesini takip ediyordum.' Arkasından porsuk Moss görüldü; çizgili yüzü sakın, deri önlüğü kazmaktan toz içindeydi. 'Gizli bir pınar,' dedi Moss. 'Ne güzel.'

Pip'in gözleri parladı. 'Hadi içelim!' dedi. 'Çok lezzetli görünüyor.' Bramble tereddüt etti. 'Güvenli olduğundan emin misin?' diye sordu. Moss suyu kokladı. 'Yeterince temiz görünüyor,' dedi. Böylece üç arkadaş uzun, serin birer yudum aldı. Su, meyve ve yağmur gibi tadıyordu. Sonra tuhaf bir şey oldu.

Pip konuşmaya çalıştığında derin, gürleyen bir ses çıktı. 'Bunu ben mi söyledim?' diye soluğu kesildi—ama bu Moss'un sesiydi! Bramble ağzını açtı ve Pip'in hızlı, zeki sesi döküldü. Moss gülmeye çalıştı ve yumuşak, endişeli bir tavşan ciyaklaması kaçtı. Birbirlerine baktılar. Sonra Bramble kıkırdadı. 'Seslerimizi değiştirdik!'

İlk başta bu çok komikti. Pip, Moss'un derin gürlemesiyle emirler vermeye çalıştı, Bramble da Pip'in keskin tonlarıyla yanıt verdi. Moss'un ciyak ciyak tavşan sesi, yanları ağrıyana kadar hepsini güldürdü. Aptalca şeyler söylemeyi denediler. 'Ben büyük, korkunç bir porsuğum!' diye ciyakladı Moss. 'Ben minicik bir tavşanım!' diye gürledi Pip. Orman kahkahalarıyla yankılandı.

Ama eve döndüklerinde işler karıştı. Pip'in annesi onu yemeğe çağırdı ve Pip, Moss'un derin sesiyle yanıt verdi. Annesinin kulakları yatıverdi. 'Sen kimsin?' diye sordu. Bramble'ın yuvasında küçük kız kardeşleri bir tilki sesi duyup saklandılar. Moss'un babası da oğlundan gelen ciyak ciyak tavşan seslerine kaşlarını çattı. Herkes şaşkın ve üzgündü.

Üç arkadaş yaşlı meşe ağacının altında buluştu. 'Bunu düzeltmemiz gerek,' dedi Bramble, sesi Pip'in keskin tonuyla titriyordu. Moss başını salladı, tavşan ciyaklaması ciddi idi. 'Pınarın bir kuralı olmalı,' dedi. 'Belki bir şey öğrenmemiz gerekiyor.' Pip'in kehribar gözleri kısıldı. 'Hadi geri gidip ipuçları arayalım.' Gizli pınara doğru koşular.

Pınarın yanında, üzerine sözler kazınmış düz bir taş buldular. Pip, Moss'un derin sesiyle yüksek sesle okudu: 'Ödünç alınan sesler kazanılmalıdır. Tam bir gün boyunca birbirinize yardım edin, o zaman değişim geri alınacaktır.' Bramble'ın kulakları sarktı. 'Koca bir gün mü?' diye ciyakladı Pip'in sesiyle. Moss, Bramble'ın sesiyle gürledi: 'Öyleyse hemen başlasak iyi olur.'

Pip işi ele aldı. 'Her birimiz diğerlerinin önemli işlerini yapacağız,' dedi. 'Bramble, sen Moss'a kazmasında yardım edeceksin. Moss, sen bana meyve toplamada yardım edeceksin. Ben de Bramble'a tehlikeyi gözetlemede yardım edeceğim.' Bramble endişeli göründü. 'Ama ben kazmasını bilmem!' dedi Pip'in sesiyle. Moss büyük bir pençesiyle omzuna dokundu. 'Sana gösteririm,' dedi Bramble'ın sesiyle.

Önce Bramble, Moss'un güçlü pençeleriyle kazmaya çalıştı. Ama onun tavşan patileri küçüktü ve onları nasıl kullanacağını bilmiyordu. Moss sabırla toprağı nasıl avuçlayıp düzleyeceğini gösterdi. 'Sakin ve yavaş,' dedi Moss, Bramble'ın ciyaklamasıyla. Bramble çalışırken uzun kulakları sarkıyordu. 'Bu çok zor!' diye soludu. 'Sen kolay gösteriyorsun, Moss.'

Sonra Moss, Pip'in evik patileriyle meyve toplamaya alıřtı. Ama porsuk peneleri hantaldı ve meyveleri ezdi. Pip ona meyveleri nazıke nasıl toplayacađını gsterdi. 'Parmak ularını kullan, btn patini deđil,' dedi Moss'un derin sesiyle. Moss'un izgili yz dikkatle buruřtu. 'Meyve toplamanın bu kadar incelik istediđini hi bilmezdim,' diye grledi.

Sonunda Pip, Bramble'ın seğiren burnu ve uzun kulaklarıyla tehlikeyi gözetlemeye çalıştı. En küçük ses bile onu zıplatıyordu. Bramble ona gerçek tehlikeyi nasıl dinleyeceğini ve gerisini nasıl görmezden geleceğini öğretti. 'Sakin kalmalısın,' dedi Pip'in sesiyle. 'Kulakların sana neyin güvenli olduğunu söyleyecek.' Pip'in ucu beyaz kuyruğu endişeyle kıpırdadı. 'Bu görüldüğünden daha zor,' dedi.

Güneş batmaya başlarken üç arkadaş yorgun ama gururlu bir şekilde bir araya oturdu. Bütün gün birbirlerine yardım etmişlerdi. 'Kazarken ne kadar özen gösterdiğini hiç fark etmemiştim,' dedi Bramble, Moss'a. 'Tehlikeyi gözetlemenin ne kadar korkutucu olduğunu bilmiyordum,' dedi Pip, Bramble'a. 'Meyve toplamak da çok nazık bir dokunuş istiyor,' dedi Moss, Pip'e.

Gizli pınara geri yürüdüler. 'Birbirimize yardım ettik,' dedi Pip. 'Taşın istediği buydu.' Her biri serin sudan bir yudum aldı. İçlerinden bir ürperti geçti. Sonra Pip konuştu ve kendi hızlı, zeki sesi çıktı. Bramble'ın yumuşak ciyaklaması geri döndü ve Moss'un derin gürlemesi yerine geldi. Sevinçle güldüler.

Üç arkadaş sık sık birbirlerine yardım etmeye söz verdi, sadece büyü için değil. Dünyaya birbirlerinin gözünden bakmayı öğrenmişlerdi. Gizli pınarın yanından her geçtiklerinde gülümsüyor ve sesleri ödünç aldıkları—ve dostluğu buldukları günü hatırlıyorlardı. Çünkü başkasının zorluklarını anlamak, kendi kalbini daha da büyütür.